

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Lukáše Pišvejce v právní věci žalobce: **Manuvia Bonjob s. r. o.**, se sídlem Dlouhá 194/3, Ostrava, zast. JUDr. Jakubem Hlínou, advokátem se sídlem Havlíčkova 1680/13, Praha, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 6. 2025, č. j. 25 Af 40/2021-116,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj (dále též „finanční úřad“) stanovil žalobci rozhodnutími ze dne 17. 6. 2020 dodatečně k přímé úhradě daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za zdaňovací období let 2014 až 2016 v celkové výši 4 046 681 Kč a současně mu uložil zákonnou povinnost uhradit penále v celkové výši 809 335 Kč. Proti platebním výměřům podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 9. 2021 zamítl a rozhodnutí finančního úřadu potvrdil. Krajský soud v Ostravě (dále též „krajský soud“) následně zamítl žalobu žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného v záhlaví uvedeném rozsudkem.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu dne 7. 7. 2025 blanketní kasační stížnost a následně dne 16. 7. 2025 podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). V něm uvedl, že mu hrozí zásadní hospodářské dopady do jeho podnikatelské činnosti, které by způsobil případný výkon rozhodnutí žalovaného, tedy stanovené daňové povinnosti a souvisejících úroků z prodlení. Došlo by totiž k odčerpání veškerých zbylých likvidních finančních prostředků, kterými disponuje. To by ohrozilo stěžovatele, jeho zaměstnance a mělo rovněž negativní vliv na skupinu Manuvia, jíž je součástí, a která aktuálně zaměstnává ročně téměř 5 000 zaměstnanců a poskytuje služby z oblasti personalistiky pro své klienty. On sám aktuálně zaměstnává 9 zaměstnanců, ale je třeba újmu vidět perspektivou celé skupiny a dalších subjektů, s nimiž je provázán. Výkon rozhodnutí by mu způsobil taktéž významné reputační riziko. K intenzitě hrozící újmy stěžovatel zejména zdůraznil, že jej významně zasáhla epidemie onemocnění COVID-19, při níž došlo k zásadnímu omezení zaměstnanecké základny. Jeho aktuální výsledky hospodaření proto

zdaleka nedosahují dřívějších hodnot. Výše doměřené daně je natolik materiální, že by mohla vyústit v definitivní ukončení jeho činnosti. Jeho aktiva přitom tvoří prakticky pouze pohledávky ve výši 1 874 880,38 Kč a dlouhodobé pohledávky ve skupině Manuvia. Má navíc i další, nedaňové závazky. Závěrem uvedl, že odkladem platby daně není žádným způsobem ohrožen důležitý veřejný zájem. K návrhu přiložil seznam zaměstnanců, výpisy z bankovního účtu za období prosinec 2024 až červen 2025, výkazy zisku a ztrát za roky 2017 až 2020 a knihu závazků a pohledávek k 31. 5. 2025.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku zdůraznil, že se jedná o mimořádný prostředek. Stěžovatel přitom nedokládá, jaké konkrétní kroky činí správce daně k vymození daně (a úroků z prodlení) a jakým způsobem je těmito ohrožen. Výčet negativních důsledků tvrzených stěžovatelem je zcela hypotetický. I pokud by pak po stěžovateli mělo být vymáháno cca 10 milionů Kč, disponuje podle účetní závěrky k 31. 12. 2024 pohledávkami vůči ovládající osobě ve výši 11 051 000 Kč. Žalovanému je též známo, že členové skupiny Manuvia využívají k financování svých podnikatelských aktivit *cashpooling*, stěžovatel má tedy přístup k dalším finančním prostředkům. Podle žalovaného stěžovatel nemůže uvádět pouze možné negativní důsledky pro skupinu Manuvia, a zároveň opomínat výhody, které z účasti ve skupině pramení. Stěžovatel tedy nedoložil, že by mu výkonem či jinými právními následky žalobou napadeného rozhodnutí hrozila reálná a závažná újma. Žalovaný dále připomněl, že existují právní prostředky, které daňovým subjektům umožňují dočasné odložení splnění jejich daňové povinnosti, jako např. institut posečkání úhrady daně. Navrhuje tedy, aby Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele zamítl.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jsou-li splněny tři podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, musí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Odkladný účinek v řízení o kasační stížnosti má mimořádnou povahu. Jeho přiznáním Nejvyšší správní soud odkládá před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno.

[6] V dané věci nejsou splněny předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Stěžovatel dovozuje vznik újmy z existence samotného rozhodnutí o doměření daně, které však samo o sobě bezprostřední újmu nezbytnou pro přiznání odkladného účinku nepůsobí. Právní řád navíc stěžovateli poskytuje nástroje ochrany, ať už před vymáhacím řízením (posečkání daně, úhrada daně ve splátkách), tak i v něm (odklad exekuce). Pokud správce daně vydal ve věci stěžovatelových daňových povinností exekuční příkazy (což však z předložených podkladů nevyplývá), bylo na stěžovateli, aby tyto nástroje případně využil. Dále platí, že podle § 181 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, může správce daně daňovou exekuci na návrh dlužníka nebo z moci úřední částečně nebo zcela odložit, zejména

pokračování

šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce, vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí nebo podmínky pro posečkání úhrady nedoplatku. Soudní ochranu proti zásahu do veřejných subjektivních práv, způsobenému vedením daňové exekuce, pak poskytuje především žaloba proti exekučnímu příkazu, proti kterému je možno se bránit přímo (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2020, č. j. 1 Afs 386/2020-59 a ze dne 1. 9. 2021, č. j. 6 Afs 247/2021-23). Není proto důvod, aby odkladný účinek, který má z povahy věci mimořádnou povahu, *a priori* nahrazoval výše uvedené prostředky ochrany.

[8] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že i kdyby stěžovatel nedisponoval finančními prostředky k úhradě doměřené daně a penále, nejedná se bez dalšího o nepoměrně větší újmu, než jaká hrozí jiným osobám. Pokud by soud přiznal odkladný účinek kasační stížnosti pokaždé, nebyl-li by stěžovatel schopen dlužnou daň uhradit, nacházeli by se stěžovatelé nedisponující finančními prostředky *de facto* ve výhodnějším postavení. Zákonodárce však vyhradil přiznání odkladného účinku pouze pro výjimečné případy. Skutečnost, že kasační stížnost směřující ve svém důsledku proti platebnímu výměru správce daně odkladný účinek ze zákona nemá, není samoúčelná (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 5 Afs 50/2020-32).

[9] V projednávaném případě navíc z předložených podkladů vyplývá, že stěžovatel disponuje pohledávkami vůči ovládané nebo ovládající osobě ve výši 11 051 000 Kč, přičemž ve své žádosti k nim pouze uvádí, že se jedná o dlouhodobé pohledávky. Nijak blíže situaci kolem uvedených pohledávek nepřibližuje, a jeho majetková situace tak není ani řádně osvětlena. Je to přitom on, koho tíží povinnost tvrdit a dokládat skutečnosti tak, aby bylo jeho návrhu vyhověno.

[10] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnosti v souladu s § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. odkladný účinek nepřiznal. Tím nijak nepředjímá, jakým způsobem rozhodne o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2025

Mgr. Lenka Krupičková
předsedkyně senátu